

- b) do czasu zmiany zasad wynagradzania pracowników jednostek badawczych w zakresie określania bazowego funduszu premiowego i stosowania zasad premiowania pracowników jednostek badawczych zachowują moc przepisy § 27 ust. 2—4 i ust. 8 tej uchwały,
- 2) uchwała nr 109 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie zasad współpracy pomiędzy placówkami naukowymi Polskiej Akademii Nauk a jednostkami organizacyjnymi gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 32, poz. 164),
- 3) z dniem 1 października 1974 r. — uchwała nr 108 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie zasad współpracy pomiędzy szkołami wyższymi a jednostkami organizacyjnymi gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1967 r. Nr 52, poz. 262, z 1969 r. Nr 44, poz. 349 i z 1972 r. Nr 54, poz. 289), z tym że środki określone w § 13 ust. 1 lit. c) nie mogą być z dniem 1 stycznia 1974 r. przeznaczane na cele socjalne i kulturalne pracowników szkoły wyższej,
- 4) § 3 ust. 1 i 2 uchwały nr 191 Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1970 r. w sprawie tworzenia i zasad dzia-

łania ośrodków badawczo-rozwojowych (Monitor Polski Nr 43, poz. 340).

2. W odniesieniu do szkół wyższych, do których mają zastosowanie przepisy działu IV niniejszej uchwały, z dniem 1 października 1974 r. nie stosuje się § 2 ust. 1 pkt 7 uchwały nr 138 Rady Ministrów z dnia 18 sierpnia 1970 r. w sprawie zasad zaliczania środków pracy oraz innych przedmiotów i urządzeń długotrwałego użytkowania do środków trwałych (Monitor Polski Nr 33, poz. 261).

§ 80. 1. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1974 r., a w zakresie gospodarki finansowej szkół wyższych z dniem 1 października 1974 r.

2. Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki w porozumieniu z Ministrem Finansów może do określonych szkół wyższych wprowadzić w całości lub w części zasady gospodarki finansowej ustalone w dziale IV uchwały — z dniem 1 stycznia 1974 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

10

UCHWAŁA Nr 295 RADY MINISTRÓW

z dnia 21 grudnia 1973 r.

w sprawie werbunku pracowników.

W celu racjonalnego rozmieszczenia siły roboczej oraz zapewnienia zorganizowanego dopływu pracowników zamiejscowych do zakładów pracy Rada Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwała określa zasady prowadzenia werbunku pracowników oraz świadczenia przysługujące pracownikom zwerbowanym.

§ 2. Ilekroć w uchwale jest mowa o:

- 1) werbunku — należy przez to rozumieć planową działalność mającą na celu kierowanie pracowników zamiejscowych, którzy nie mają możliwości codziennego dochodzenia lub dojazdu do pracy, do określonych zakładów pracy,
- 2) pracownikach zwerbowanych — należy przez to rozumieć osoby, które:
 - a) podpisały umowę o pracę w miejscu prowadzenia werbunku lub
 - b) przybyły samorzutnie do zakładu pracy w wyniku prowadzenia informacji o werbunku i podpisały umowę o pracę.

§ 3. Werbunkiem mogą być objęci kandydaci na pracowników z wyjątkiem absolwentów szkół wyższych objętych ustawą o zatrudnianiu absolwentów szkół wyższych.

§ 4. 1. Werbunki mogą być prowadzone na obszarze kraju (werbunki międzywojewódzkie) i na obszarze województwa (werbunki wojewódzkie).

2. Werbunek mogą prowadzić zakłady pracy, dla których został zarządzony werbunek międzywojewódzki przez

Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych lub werbunek wojewódzki przez wojewodę.

3. Werbunek może być zarządzony dla zakładów pracy, które nie mogą zrealizować zapotrzebowania na pracowników z rezerw miejscowych lub spośród osób zamieszkałych w rejonie codziennych dojazdów do pracy.

4. Werbunki międzywojewódzkie objęte planem Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych mają pierwszeństwo przed werbunkami wojewódzkimi.

§ 5. 1. Wnioski w sprawie przeprowadzenia werbunków międzywojewódzkich zgłaszają Ministrowi Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w terminie do dnia 1 stycznia każdego roku:

- 1) w odniesieniu do jednostek planu centralnego — zainteresowani ministrowie (kierownicy urzędów centralnych),
- 2) w odniesieniu do jednostek planu terenowego — wojewodowie.

2. Na podstawie wniosków, o których mowa w ust. 1, Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, po porozumieniu z wojewodami, w terminie do dnia 1 lutego opracowuje plan werbunków międzywojewódzkich.

3. Werbunki międzywojewódzkie pracowników powinny być prowadzone w pierwszej kolejności dla zakładów pracy, których listę ustala corocznie Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

4. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych może w uzasadnionych wypadkach, na podstawie wniosków zainteresowanych ministrów zgłoszonych w innym terminie niż określony w ust. 1, zezwolić na werbunek poza planem.

§ 6. 1. Zakłady pracy przy prowadzeniu werbunku obowiązane są:

- 1) współpracować z urzędami wojewódzkimi i powiatowymi,
- 2) delegować odpowiednio przygotowanych pracowników do prowadzenia werbunku,
- 3) informować o warunkach pracy w zakładzie, o możliwościach zarobkowych i mieszkaniowych oraz o możliwościach podniesienia kwalifikacji zawodowych.

2. Zakłady pracy obowiązane są otoczyć szczególną opieką pracowników zwerbowanych.

§ 7. 1. Po zarządzeniu przez Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych werbunku międzywojewódzkiego wojewodowie określają plany werbunku dla powiatów.

2. Naczelnicy powiatów sprawują nadzór nad werbunkiem prowadzonym na obszarze ich działania i odpowiadają za jego realizację.

3. Urzędy powiatowe zapewniają:

- 1) systematyczne przekazywanie przez lokalne środki masowego przekazu komunikatów o możliwościach i warunkach pracy w zakładach pracy prowadzących werbunek,
- 2) szczegółowe informowanie kandydatów do pracy o wysokości wynagrodzenia i przysługujących świadczeniach socjalnych w zakładach prowadzących werbunek,
- 3) dobór i przygotowanie kandydatów do pracy na wyjazd w ramach werbunku przy uwzględnieniu kryteriów społecznych i ekonomicznych oraz ich przydatności do pracy pod względem zawodowym i zdrowotnym, jak również skompletowanie niezbędnych dokumentów w tym zakresie,
- 4) plany werbunku dla urzędów gminnych.

§ 8. 1. Werbunek pracowników między zakładami pracy może być przeprowadzony jedynie za pośrednictwem lub za zgodą urzędu wojewódzkiego (urzędów wojewódzkich).

2. Zakład pracy, w którym wystąpi lub ujawniona zostanie nadwyżka pracowników, powinien zgłosić o tym informację do właściwego urzędu powiatowego.

3. Osobom objętym nadwyżką, o której mowa w ust. 2, urząd powiatowy zapewnia zatrudnienie:

- 1) w zakładach pracy położonych na obszarze działania urzędu lub
- 2) w zakładach pracy poza tym obszarem — w drodze współdziałania z innymi urzędami wojewódzkimi i powiatowymi.

§ 9. 1. Pracownikom zwerbowanym w ramach werbunków międzywojewódzkich, niezależnie od świadczeń wynikających z przepisów szczególnych, przysługuje:

- 1) bezpłatny przejazd z miejsca zamieszkania do miejsca pracy w formie biletu kredytowanego (wydawanego

przez urzędy powiatowe) lub w formie zwrotu kosztów przejazdu przez zakład pracy w razie samorządowego przejazdu z określonych terenów werbowania,

- 2) jednorazowy ryczałt za czas spędzony w podróży w wysokości 40 zł, wypłacany przez zakład pracy,
- 3) zapłata, obliczona na podstawie stawki osobistego zaszeregowania, za każdy dzień załatwiania formalności związanych z przyjęciem do pracy,
- 4) zakwaterowanie w hotelu robotniczym, a jeśli zakład pracy nie dysponuje hotelem lub wolnymi miejscami noclegowymi w takim hotelu, w kwaterze prywatnej wynajętej przez zakład pracy, według obowiązujących w tym zakresie przepisów,
- 5) kredytowane wyżywienie w okresie pierwszych 30 dni od dnia przybycia do zakładu pracy,
- 6) prawo do jednodniowego bezpłatnego zwolnienia z pracy jeden raz w miesiącu (lub dwudniowego albo trzydniowego raz na dwa lub trzy miesiące) w dniu poprzedzające dzień wolny od pracy lub następujące po takim dniu w celu odwiedzenia rodziny, pod warunkiem, że pracownik należycie wywiązuje się ze swych obowiązków i nie opuścił bez usprawiedliwienia żadnego dnia pracy; koszty z tego tytułu obejmujące zwrot kosztów przejazdu najtańszymi środkami lokomocji pokrywa zakład pracy,
- 7) bezpłatny przejazd z miejsca pracy do miejsca zamieszkania, jeżeli pracownik zakończył pracę, do której wykonania zobowiązał się w umowie o pracę, i jeżeli nie opuścił bez usprawiedliwienia w ciągu ostatniego miesiąca żadnego dnia pracy; koszt tego przejazdu pokrywa zakład pracy.

2. Koszty wyżywienia, o których mowa w ust. 1 pkt 5, spona zwerbowany po upływie pierwszego miesiąca pracy. Jeżeli zakład pracy nie ma możliwości zapewnienia wyżywienia, zwerbowanemu — na jego wniosek — przysługują w tym okresie zaliczki. W uzasadnionych wypadkach spona przez zwerbowanego kosztu kredytowanego wyżywienia lub wypłaconych z tego tytułu zaliczek może być przedłużona.

3. Koszty przejazdów i ryczałty, o których mowa w ust. 1, nie stanowią kosztów podróży w rozumieniu przepisów o dietach i innych należnościach za czas podróży służbowych na obszarze kraju.

§ 10. W uzasadnionych wypadkach wojewoda może objąć w pełni lub częściowo świadczeniami, o których mowa w § 9, pracowników zwerbowanych w ramach werbunków wojewódzkich.

§ 11. Skutki finansowe wynikające z uchwały nie mogą stanowić podstawy do zmiany norm finansowych, stawek podatkowych i innych normatywów ustalonych dla zakładów prowadzących werbunek.

§ 12. Traci moc uchwała nr 284 Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1959 r. w sprawie werbunku robotników (Monitor Polski Nr 63, poz. 323).

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz